

สภาวะล่องลอยไร้ความรู้

Drift conditions without knowledge

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559– 2560

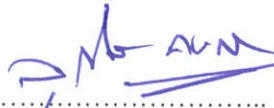
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร ทองคา)

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

กรรมการ

กรรมการ

(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนัดดา ตีร์จิเจริญ)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์กฤษ งามสม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ สภาวะล่องลอยไร้ความรู้

ชื่อ นายภาคภูมิ ณิชปภัตสร

รหัสนักศึกษา 56020548

สาขาวิชา ประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2559-2560

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กฤษ งามสม

บทคัดย่อ

“สภาวะล่องลอยไร้ความรู้” เป็นงานศิลปะที่แสดงถึงเรื่องราวของการศึกษาไทยที่ขาดคุณภาพไม่ได้สอนให้เข้าใจแต่กลับสอนให้ท่องจำและจดจำทฤษฎีที่อุปสรรคการเรียนการสอนที่ไม่ทันสมัยและไม่ได้สร้างขบวนการสร้างสรรค์ กฎข้อบังคับต่างๆในชั้นเรียนเป็นเหมือนกรงขังจินตนาการของนักเรียนทุกอย่างล้วนเป็นสัญลักษณ์ที่มีความหมายที่จะนำมาใช้สร้างผลงานอาทิเช่น กระดาษสมุด หนังสือเรียน ชุดนักเรียน ทรงผม สภาพแวดล้อมในระบบการศึกษา เรื่องราวงานประติมากรรมในศิลปะรูปแบบจัดวาง (installation) คือต้องการสื่อให้เห็นทิศทางของการศึกษาไทยที่ล้มเหลว ผ่านประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้พบเจอ ในวัยเด็กจนถึงปัจจุบันและนำพาคณดุ้ย้อนกลับไป ตระหนักถึงบริบทของการศึกษาไทยเพื่อให้เกิดการคิด ตั้งคำถาม พัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น และหวังว่าผลงานศิลปะของข้าพเจ้าจะสามารถสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นในการศึกษาไทยให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อนำกลับไปแก้ไขให้การศึกษาไทยพัฒนาไปในทิศทางที่ดีกว่าเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปะนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา กฤษฎา งามสม ที่ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดา มารดาและน้องซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนคุณครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาท วิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์	2
1.3 การตั้งสมมุติฐานและจินตภาพ	2
1.4 ขอบเขตของโครงการ	2
1.5 แผนงานในการดำเนินงาน	3
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	4
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	6
2.2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	7
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	11
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	12
3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต	12
3.2 แนวความคิดในการสร้างงาน	16
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงาน	17

4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด	17
4.2 แนวคิดและการพัฒนาผลงาน	18
4.3 กระบวนการขั้นตอนการทำงาน	20
บทที่ 5 สรุปลผลการสร้างสรรค์	42
บรรณานุกรม	43
ภาพผลงานศิลปะ	44
ประวัติผู้เขียน	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพประกอบที่1	4
2. ภาพประกอบที่2	5
3. ภาพประกอบที่3	5
4. ภาพประกอบที่4	6
5. ภาพประกอบที่5	7
6. ภาพประกอบที่6	8
7. ภาพประกอบที่7	9
8. ภาพประกอบที่8	10
9. ภาพประกอบที่9	11
10. ภาพประกอบที่10	13
11. ภาพประกอบที่11	14
12. ภาพประกอบที่12	15
13. ภาพประกอบที่13	15
14. ภาพประกอบที่14	16
15. ภาพประกอบที่15	16
16. ภาพประกอบที่16	17
17. ภาพประกอบที่17	17
18. ภาพประกอบที่18	18
19. ภาพประกอบที่19	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
20. ภาพประกอบที่20	20
21. ภาพประกอบที่21	21
22. ภาพประกอบที่22	21
23. ภาพประกอบที่23	22
24. ภาพประกอบที่24	22
25. ภาพประกอบที่25	23
26. ภาพประกอบที่26	23
27. ภาพประกอบที่27	24
28. ภาพประกอบที่28	24
29. ภาพประกอบที่29	25
30. ภาพประกอบที่30	25
31. ภาพประกอบที่31	26
32. ภาพประกอบที่32	26
33. ภาพประกอบที่33	27
34. ภาพประกอบที่34	27
35. ภาพประกอบที่35	28
36. ภาพประกอบที่36	28
37. ภาพประกอบที่37	29
38. ภาพประกอบที่38	29

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
39. ภาพประกอบที่39	30
40. ภาพประกอบที่40	30
41. ภาพประกอบที่41	31
42. ภาพประกอบที่42	31
43. ภาพประกอบที่43	32
44. ภาพประกอบที่44	32
45. ภาพประกอบที่45	33
46. ภาพประกอบที่46	33
47. ภาพประกอบที่47	34
48. ภาพประกอบที่48	34
49. ภาพประกอบที่49	35
50. ภาพประกอบที่50	35
51. ภาพประกอบที่51	36
52. ภาพประกอบที่52	36
53. ภาพประกอบที่53	37
54. ภาพประกอบที่54	37
55. ภาพประกอบที่55	38
56. ภาพประกอบที่56	38
57. ภาพประกอบที่57	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
58. ภาพประกอบที่ 58	39
59. ภาพประกอบที่ 59	39
60. ภาพประกอบที่ 60	39
61. ภาพประกอบที่ 61	40
62. ภาพประกอบที่ 62	40
63. ภาพประกอบที่ 63	40
64. ภาพประกอบที่ 64	41
65. ภาพประกอบที่ 65	41

บทที่ 1

บทนำ

“ข้าพเจ้ามีความคับข้องใจตลอดมาในวัยเด็กมาจนถึงทุกวันนี้ในระบบการศึกษาไทย”

ชื่อโครงการ สภาวะล่องลอยไร้ความรู้

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ความทรงจำในวัยเด็กที่มีต่อการศึกษามีหลายเรื่องที่ยังสงสัยไม่เข้าใจจนเกิดคำถามมากมายในห้องเรียนข้าพเจ้าคับข้องใจกับการเรียนการสอนและทิศทางที่เป็นอยู่ของการศึกษาไทย ซึ่งสำหรับข้าพเจ้ามองว่าระบบการศึกษาในประเทศไทยส่วนใหญ่คือการบีบบังคับ ล้างสมอง

การเรียนการสอนในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นทฤษฎีที่ไม่ได้สอนให้เข้าใจแต่เน้นไปที่การท่องจำ ครอบงำความคิด ทำให้ไร้ซึ่งจินตนาการ ติดอยู่ในกรอบความคิดชุดเดิมๆ ไม่เป็นตัวของตัวเอง ถูกกำหนดกฎเกณฑ์หรือกฎระเบียบอย่างชัดเจนและด้วยสภาพแวดล้อมในประเทศที่ทำให้เด็กตกอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ที่มีอายุมากกว่ามักจะเป็นฝ่ายถูกเสมอ มันเป็นปัญหาของผู้ใหญ่ไม่ใช่ของเด็กนักเรียนที่บังคับให้เด็กท่องจำหรือทำอะไรที่เหมือนกัน ระบบการศึกษาไทยถูกออกแบบมาเพื่อปิดกั้นความเป็นตัวเองของเด็ก ทุกคนถูกฝึกให้คิดเหมือนกัน ทำให้เด็กเติบโตขึ้นมาพร้อมกับบริบทเหล่านี้จนคิดเป็นนิสัยที่ไม่กล้าแสดงออก คิดไม่เป็น ไม่กล้าลอง กล้าทำ ในสิ่งที่ตัวเองชอบ นี่คือนิสัยที่ไม่สามารถรับได้กับระบบกรอบความคิดแบบนี้ยังทำให้ตอกย้ำถึงความล้มเหลวอย่างแท้จริง

“ระบบบังคับ เป้าหมายสถานศึกษามีอยู่ 2 อย่าง คือฝึกให้คนเชื่อฟังและทำตาม ฉะนั้นฝึกให้เด็กทำเต็มที่ ซ้ำๆ ให้เชื่อฟังและทำตาม เด็กไปโรงเรียนจะทำเหมือนๆ กันทุกคน ฉะนั้นเวลาไปนั่งเรียนจะเบื่อ เด็กทุกวันนี้เริ่มปฏิเสธการศึกษาแล้ว เพราะเด็กเบื่อ เรียนคณิตศาสตร์เสร็จ ไปเรียนภาษาอังกฤษต่อ ไปเรียนภาษาไทยต่อ มันเครียด มันไม่อยากเรียน มันอยากเล่น เด็กคือวัยที่ต้องเล่นวัยที่หาความสุข สนุกสนาน ความสนุกคือการเรียน แต่เราบังคับให้เด็กจำ ไม่มีใครอยากจำ ความจำไม่สนุกนะ”¹

¹ (โจน จันได 1 ธันวาคม 2014 เสวนา “นักเรียนนอกกะลา การศึกษาเขย่าโลก)

ศิลปะชุดนี้ต้องการวิพากษ์ล้อเลียนบริบทของการศึกษาไทยเพื่อชี้ให้เห็นความล้มเหลวในระบบการศึกษาและสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของพื้นฐานการเรียนการสอนที่ไร้ซึ่งคุณภาพซึ่งทำให้เกิดผลกระทบต่อเยาวชนของสังคมไทยในปัจจุบัน

1.2 จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์

-ต้องการนำเสนอผลงานศิลปะที่พูดถึงการศึกษาในเชิงวิพากษ์ผ่านทัศนคติและประสบการณ์

-ต้องการเสียดสี ล้อเลียน ตั้งคำถามให้ตระหนักถึงการศึกษาที่เป็นอยู่ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

-เพื่อให้เห็นถึงระบบการศึกษาในรูปแบบที่ไร้ทิศทางบริบทของการศึกษาที่ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

1.3 การตั้งสมมุติฐานและจินตภาพ

การศึกษาไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันตามประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้านั้นได้รู้สึกว่าการบริบทในการศึกษาไทยนั้นคือการปิดกั้นจินตนาการ ปิดกั้นความรู้สึกที่จะแสดงออกข้าพเจ้าจึงนำวัสดุ สัญลักษณ์บริบทต่างในโรงเรียนมาสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดการตั้งคำถามถึงการศึกษาที่เป็นอยู่ทุกวันนี้

1.4 ขอบเขตของโครงการ

ต้องการวิพากษ์ วิจารณ์ เสียดสีการศึกษาไทย ด้วยบรรยากาศ บริบทที่บังคับเน้นการท่องจำและบริบทต่างๆอีกมากมายที่อยู่ในระบบการศึกษาด้วยวิธีการสร้างสรรค์ศิลปะในรูปแบบจัดวาง (installation) รูปแบบการนำเสนอผลงานจะเน้นไปที่การประกอบสร้างจากสื่อต่างๆและรูปทรงที่แสดงถึงสัญลักษณ์ที่มีความหมายเกี่ยวกับการศึกษาบวกกับจินตนาการของข้าพเจ้า

อาทิเช่น เด็กนักเรียนชายและหญิงที่มีทรงตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด เด็กนักเรียนยื่นเคารพธงชาติโดยมีลักษณะที่ล่องลอยไร้ความรู้สึก อาจารย์กลายเป็นคนตัวเล็กกว่าเด็กนักเรียน โดยมีนัยยะแฝงอยู่ในลักษณะของการจิกกัด ล้อเลียน

-เทคนิควิธีการ ปั้นหล่อกระดาษ,คอลลาย,ชาวค์,วีดีโอ

1.5 แผนงานในการดำเนินงาน

-รวบรวมข้อมูลจาก การสัมภาษณ์ อาจารย์ เด็กนักเรียน ตามโรงเรียนต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-หัวข้อที่เชื่อมโยงและมีความหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่จะแสดงออกผ่านประสบการณ์ให้เกิดความคิด จินตนาการ

-เขียนภาพร่างภาพตัวงานให้ตรงกับจินตนาการที่ต้องการจะแสดงออกผ่านประสบการณ์

-ชิ้นงานจริงให้ตรงตามภาพร่างมากที่สุดเพื่อให้ตัวงานมีความสมบูรณ์มากที่สุด

-ติดตั้งผลงานให้สมบูรณ์

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

-มีกระบวนการทำงานที่เป็นขั้นตอน

-มีผลงานประติมากรรมจากกระบวนการคิดจากการสร้างสรรค์และประสบการณ์จากตัวข้าพเจ้า

-เกิดผลงานประติมากรรมที่มีวัสดุและสัญลักษณ์อยู่ในบริบทของการศึกษา

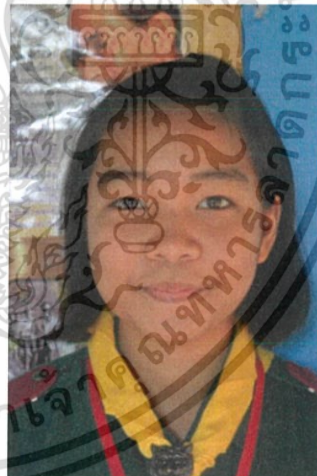
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

ความทรงจำในวัยเด็กที่มีต่อการศึกษามีหลายเรื่องที่สงสัยไม่เข้าใจ เกิดคำถามมากมายในห้องเรียนข้าพเจ้าคับข้องใจกับการเรียนการสอนและทิศทางที่เป็นอยู่ของการศึกษาไทย ซึ่งสำหรับข้าพเจ้ามองว่าระบบการศึกษาในประเทศไทยส่วนใหญ่เน้นคือการบิบบังคับ ล้างสมอง

ข้าพเจ้าจึงสนใจงานประติมากรรมที่ใช้วัสดุที่มีความหมาย สัญลักษณ์ที่สามารถแสดงออกถึงระบบการศึกษาโดยสามารถนำพาคนดูให้จินตนาการถึงบริบทของการศึกษาที่ผ่านมา รูปแบบในการนำเสนอ คือนำบริบทต่างๆ ในโรงเรียน อาทิเช่น กฎระเบียบหรือข้อบังคับต่างๆ เช่น ทรงผม เครื่องแบบ หนังสือการเรียนการสอนในรูปแบบท่องจำ บังคับ เนื่องจากข้าพเจ้ามีประสบการณ์วัยเด็กในโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในตอนนั้นสถานที่ที่เรียกว่าโรงเรียนมันคือความรู้สึกที่ทรมาน เหมือนทรงขังจินตนาการในหลายๆด้านไม่ว่าจะด้านความคิด การใช้ชีวิต รูปแบบในการแสดงออก ต้องเชื่อฟังผู้ใหญ่ เรียนวิชาที่ไม่จำเป็น ข้าพเจ้าจึงนำความทรงจำเหล่านี้มาสร้างสรรค์ผลงานที่ผ่านวัสดุที่อยู่ในการศึกษาโดยการประกอบสร้างให้เกิดรูปทรงที่มีนัยยะในศิลปะรูปแบบจัดวาง(installation)

ภาพประกอบที่ 1 รูปทรงผมนักเรียนไทย

<https://pantip.com/topic/31243627>

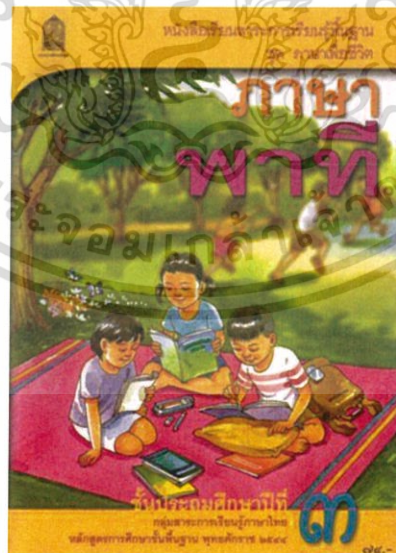
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 2 เด็กเคารพธงชาติ

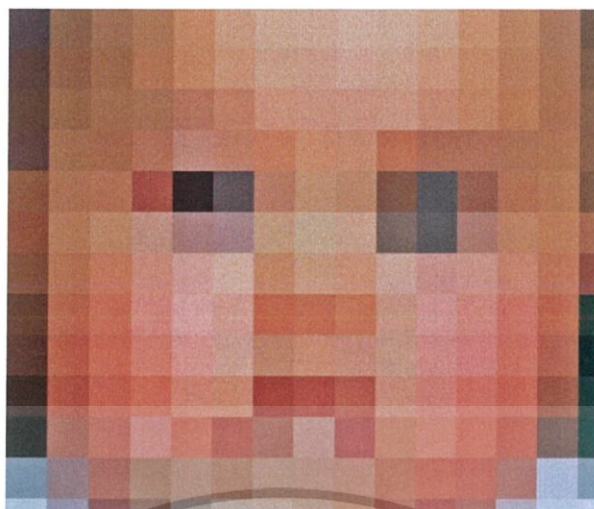
<http://www.obec.go.th/news/17665>

ภาพบริบทต่างๆ ใน โรงเรียนทำให้ผมนึกถึงระบบเผด็จการของทหารที่ใช้คำสั่งและกฎระเบียบให้ทำอะไรเหมือนกันห้ามคิดต่างเปรียบเสมือนการกดขี่ทางอ้อม ยกตัวอย่างเช่น การเคารพธงชาติ เครื่องแบบของนักเรียน ทรงผม เป็นต้น ข้าพเจ้าจึงหยิบบริบทเหล่านี้มาสร้างสรรค์และนำเสนอผ่านผลงานศิลปะประติมากรรมในรูปแบบจัดวางโดยมีวัสดุเป็นกระดาษหนังสือเรียนประกอบสร้างให้เกิดความหมายซ่อนในงานประติมากรรมเพื่อกระตุ้นจินตนาการและสื่อสารกับผู้ชมงานให้ตระหนักถึงระบบการศึกษาไทยตามจุดประสงค์ของแต่ละชั้นงาน

ภาพประกอบที่ 3 รูปหนังสือเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 4 รูปแบบการเบลหรือเซ็นเซอร์

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

2.1.1 ทฤษฎีอ้างอิง

การเซ็นเซอร์ มาจากคำว่า "Censor" ที่แปลว่า "ตรวจสอบ" ดังนั้นการเซ็นเซอร์ในความหมายที่แท้จริงคือการตรวจสอบสิ่งต่างๆ อันมักจะเข้าใจกันเองในยุคปัจจุบันกันถึงความหมายที่ว่า ปิดบัง, กีดกัน, ซ่อนเร้น เสียมากกว่า เนื่องจากการทำงานของบางหน่วยงานในภาครัฐ

การเซ็นเซอร์ เกิดมาเพื่อกีดกันไม่ให้ผู้รับสารได้รับสารอันซึ่งไม่เหมาะสมกับตน โดยการตัดสินใจของผู้มีอำนาจปกครองมากกว่า โดยในประเทศไทยการเซ็นเซอร์ของรัฐบาลจะเห็นได้ชัดในยุคของ ทักษิณ ชินวัตร ฆิษะมัดข้อมูลปกปิด แต่ตามปกติแล้ว การเซ็นเซอร์ไม่จำเป็นต้องเกิดจากทางภาครัฐก็ได้ แต่บุคคลทั่วไปในสังคมก็อาจจะเซ็นเซอร์ได้ เช่น พ่อแม่เซ็นเซอร์หนังโป๊ เพื่อไม่ให้ลูกชมก่อนถึงวัยอันควร หรือ ภรรยาเซ็นเซอร์น้องสาวของตนเพื่อไม่ให้สามีมาทะเลาะเกลียด หรือ นักการเมืองเซ็นเซอร์สิ่งที่ตนเองทำ เพื่อปิดบังการคอร์รัปชันของตน โดยไม่ให้ประชาชนมารู้

ภาพประกอบที่ 5 การเซ็นเซอร์เพื่อกีดกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 รูปแบบการเซ็นเซอร์

รูปแบบของการเซ็นเซอร์ พบเห็นได้ในหลายๆวิธีการ ไม่ว่าจะวิธีการพื้นฐานที่สุด คือการปิดตาโดยผู้ปกครอง หรือทางภาครัฐ โดยการห้ามฉากไปทั้งฉากหากเป็นฉากอิโรติก หรือ ใส่เสื้อคลุมเวลามีคำหยาบ หรือด้วยการใส่โมเสกกับขูดเหล่าเวลาว่างอยู่เฉยๆ หรือกระทั่งบรูห์โดยเฉพาะเวลาเอาบรูห์ไปคาบอยู่ในปาก หรือบางครั้งก็กระทั่งเพียงแค่เอาบรูห์ไปจ่อไว้ที่ปากโดยไม่ได้คาบก็ยังสามารถถูกใส่โมเสกได้ นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนฉากที่ไม่เหมาะสมด้วยรูปภาพและฉากอื่นๆ การขึ้นคำเตือนด้านล่างเวลามีคนเล่นการพนัน เพื่อให้รับรู้ว่าการพนันนั้นไม่ดี หรือเวลาเอาอาวุธต่างๆ โดยเฉพาะปืนพกส่วนตัว มีดคัตเตอร์ และของมีคมต่างๆ ไปจ่อที่หัวหรือลำคอในหนึ่งเวลาสองยาม เพื่อป้องกันไม่ให้เยาวชนที่ติดยาเสพติดไปเลียนแบบรูปภาพหรือฉากที่ไม่เหมาะสมเหล่านั้นแล้วพลาดยิงปืนใส่ หรือเอามีดไปเสียบผู้อื่นจริงๆ ได้ ถึงแม้เวลานั้นจะเป็นเวลาสองยามที่ไม่น่ามีเยาวชนที่ติดยาหนีมาต่างคาบคูดูหนังแล้วก็ตาม

2.2 อิทธิพลจากงานศิลปะกรรม

ปัจจุบันในงานศิลปะทางด้านทัศนศิลป์นั้น สิ่งที่เกิดขึ้นคือศิลปินมีทางเลือกและโอกาสสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่หลากหลายได้อย่างเปิดกว้าง ศิลปะได้ถูกพัฒนาและเจริญไปพร้อมกับโลกสมัยใหม่ที่มีการเจริญก้าวหน้าไปพร้อมเทคโนโลยีต่างๆ ศิลปะไม่ได้สื่อสารกับผู้ชมงาน เพียงการรับรู้ทางมองเห็นเท่านั้น หากงานศิลปะนั้นสามารถสื่อสารกับผู้ชมงานด้วยการรับสัมผัสหลายอย่างในเวลาเดียวกัน การที่ศิลปินเปลี่ยนแปลงพื้นที่ห้องแสดงผลงานให้เกิดบรรยากาศใหม่ๆด้วยแสง เสียง วัสดุต่างๆมาจัดวางไปตามแนวความคิดที่ศิลปินต้องนำเสนอ จนบางครั้งผู้ชมงานก็สามารถดมกลิ่นหรือเป็นส่วนหนึ่งของผลงานศิลปะไปด้วย บ่อยครั้งสื่อเทคโนโลยี แสง สี เสียง ระบบกลไกไฟฟ้า รูปการนำเสนอ คอมพิวเตอร์ หรือแม้แต่ภาพยนตร์ ก็ถูกใช้ในงานศิลปะเพื่อตอบสนองแนวคิดของศิลปิน ซึ่งมักถูกเรียกศิลปะแบบนี้ว่า ศิลปะสื่อผสม(Mix media Art) และศิลปะแบบจัดวาง (Installation Art) เช่น

ศิลปินชาวจีน Ai Wei Wei เกิดที่ประเทศจีน ในปีค.ศ.1957 เป็นศิลปินเป็นศิลปินที่นำเสนอผลงานออกมาโดยใช้ศิลปะแบบจัดวาง(Installation Art) งานโดยส่วนใหญ่แล้วมีลักษณะในเชิงวิพากษ์สังคมและวัฒนธรรมในจีนอย่างเช่น ผลงานที่ชื่อ “Remembering” ในผลงานศิลปินได้กล่าวถึงเหตุการณ์แผ่นดินไหวในจีนช่วงเดือนพฤษภาคมปี2006 โรงเรียนหลายแห่งถล่มลงมาทำให้เด็กนักเรียนเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ศิลปินได้นำเสนองานโดยการนำกระเป๋านักเรียนมาติดตั้งเป็นจำนวน9000ใบวางเรียงเป็นประ โยคภาษาจีนที่แม่ของเด็กผู้เสียชีวิตรายหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “7ปีที่เธอได้ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขบนโลกใบนี้” เพื่อพูดถึงเหตุการณ์ดังกล่าวให้ตระหนักถึงผู้เสียชีวิตไม่ให้หายไปพร้อมโฆษณาชวนเชื่อของรัฐ ส่วนสีที่ใช้บนกระเป๋ามี ฟ้ำ เหลือง แดง เขียว ต้องการสื่อถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสดใสความบริสุทธิ์ของเด็ก ด้วยตัววัสดุและการจัดวางรูปแบบที่นำเสนอทำให้รู้สึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน

ภาพประกอบที่แสดงผลงานศิลปะแบบจัดวาง (Installation Art) ของ Ai Wei Wei ชื่อ
“Remembering” 2009

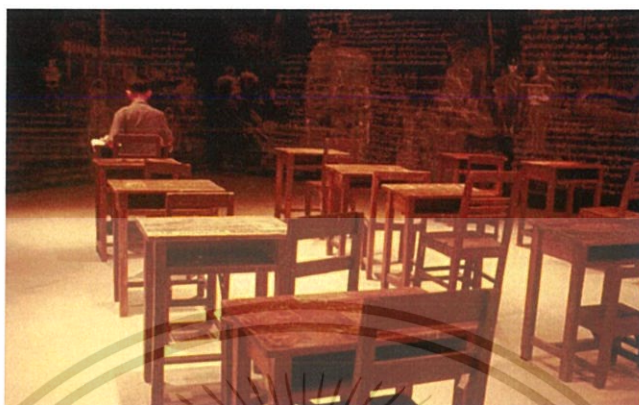
<https://ligernart.wordpress.com/2010/12/07/ai-wei-wei-sunflower-seeds/>

2.2.2 รูปแบบเนื้อหาการสร้างสรรค์ของศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

ศิลปินชาวไทย สุชี คุณาวิชยานนท์ เกิดเมื่อ 23 กรกฎาคม พ.ศ.2508 เป็นศิลปินที่นำเสนอผลงานออกมาโดยใช้ศิลปะแบบจัดวาง (Installation Art) งานโดยส่วนใหญ่แล้วมีลักษณะในเชิงวิพากษ์ล้อเลียนเสียดสีสังคมอย่างเช่น ผลงานชุด “ห้องเรียนประวัติศาสตร์” ปี 2543 ในผลงานศิลปิน เขานำโต๊ะนักเรียนมาแกะไม้ด้านหลังเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์การเมืองไทย แล้วนำไปจัดวางให้ผู้ชมใช้กระดาษวางทาบ และฝนดินสอด้านบน เป็นภาพพิมพ์นูนสูงที่สามารถเรียนรู้วิธีทำและนำกลับบ้านได้ด้วยตนเอง น่าสนใจว่าประวัติศาสตร์ที่สุชีนำมาบอกเล่ามิใช่ประวัติศาสตร์ที่สอนกันอยู่ในสถานศึกษา แต่เป็นประวัติศาสตร์กระแสรองซึ่งถูกทำให้ละเอียดและหลงลืมด้วยแนวคิดทางการเมืองที่แตกต่างกัน กระทั่งคนส่วนใหญ่ในสังคมก็ไม่วู้อดีตความเป็นมาอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครบถ้วน เมื่อเกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้นมาก็ไม่อาจเข้าใจได้อย่างที่ควรจะเป็น ซึ่งสุธิมองออกว่าเป็นเรื่องของการศึกษา ทำให้เราตระหนักถึงการศึกษามากขึ้นหรือเหมือนกับการจำลองความประดักประเดิดดังกล่าวออกมาเป็นงานศิลปะ

ภาพประกอบที่ 7 ผลงานของ สุธิ คุณาวิชยานนท์ ชุด “ห้องเรียนประวัติศาสตร์” 2000

http://www.rama9art.org/sutec/09_history_whiteman.html

ศิลปินคนต่อไปมา มานิต ศรีวานิชภูมิ เกิดเมื่อ 27 กันยายน พ.ศ.2504 ศิลปินชาวไทยเป็นศิลปินที่ชอบทำงานเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของสังคมการเมือง แต่ในทางกลับกัน เขาก็เป็นนักเคลื่อนไหวทางสังคมการเมืองที่เลือกใช้ศิลปะเป็นสื่อ อย่างเช่นผลงานชุด “Pink man” ชายในชุดสูทสีชมพูที่ตัวศิลปินใช้เป็นสัญลักษณ์แทนระบบทุนนิยมที่ครอบงำวิถีชีวิตคนเมือง เหตุการณ์สำคัญต่างๆ ในประเทศไทยทั้งในอดีตและปัจจุบันซึ่งบางครั้งในรูปภาพของ “Pink man” ไม่ได้มีฉากหลังเป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์เสมอไป

Pink Man เข็นรถเข็นสีชมพูที่ประดับธงชาติและต่อท้ายด้วยเด็กนักเรียนเป็นพรวน Pink Man ทำหน้าเฉยชา นั่งอยู่ท่ามกลางเด็กนักเรียนที่ถือธงชาติด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม และ Pink Man ที่เอามือปิดตาเด็กนักเรียนที่ถือธงชาติอยู่ในมือ ซึ่งการจัดฉากให้ Pink Man เข้าไปอยู่ร่วมกับเด็กนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ไร้เดียงสาดังกล่าว กลับสร้างข้อความบางอย่างที่ผู้ชมอาจรู้สึกเชื่อมโยงกับความเป็นไปในสังคมปัจจุบันได้ไม่ยากเลย

ภาพประกอบที่ 8 ผลงานชุด “Pink man” ของ มานิค ศรีวานิชภูมิ

<http://tunyaarticle.blogspot.com/2011/09/art-pink-matter.html>

ศิลปินคนต่อมา Gehard Demetz ศิลปินชาวอิตาลี เกิดวันที่ 9 กรกฎาคม ค.ศ.1972 ผลงานของศิลปินใช้เทคนิคการแกะสลักไม้ตัวผลงานได้พูดถึงความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็ก การกระทำของผู้ใหญ่ที่มีผลกระทบต่อเด็ก รูปทรงในผลงานส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการทำทางของเด็กที่ถูกกระทำ ใบหน้าแสดงออกทางความรู้สึกโกรธ เศร้า ทำให้ผลงานของ Gehard Demetz ให้อารมณ์ความรู้สึกถึงการแสดงออกของเด็กแต่เหมือนมีอำนาจบางอย่างกดขี่ข่มขู่ไว้จากสิ่งที่ผู้ใหญ่ได้กระทำอย่างเช่น ผลงานที่ชื่อ “I hear the spirits while I whisper”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 9 ผลงานของ Gerhard Demetz ชื่อ "I hear the spirits while I whisper"

<https://www.pinterest.com/pin/504543964479496304/>

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

จากผลงานทั้งหมดที่ได้กล่าวมา ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าในการสร้างสรรค์ผลงาน จะเห็นได้ว่าศิลปินทุกคนส่วนใหญ่จะหยิบยกเรื่องราวที่เกี่ยวกับเด็กมาเกี่ยวข้องกับสื่อสารกับคนดูในเชิงวิพากษ์ สื่อเลียนและเสียดสีสังคม รูปแบบในการนำเสนอศิลปะในรูปแบบจัดวางเล่นกับพื้นที่ เทคนิค สื่อผสมต่างๆที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานและจินตนาการ ล้วนส่งผลให้ตัวข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานได้ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต

ผลงานในอดีตของข้าพเจ้าเป็นการสานไม้ไผ่ซึ่งเป็นวัสดุในการสร้างสรรค์

3.1.1 ผลงานในช่วงปีพ.ศ.2558-2559

ผลงานชื่อ “พื้นที่ที่หายไป” ได้แรงบันดาลใจมาจากการที่ตัวข้าพเจ้าอยากมีบ้านเป็นของตัวเองเนื่องจากทางครอบครัวของตัวข้าพเจ้าเคยสูญเสียบ้านไปทำให้ต้องย้ายที่อยู่อาศัยไปมาอยู่เรื่อยๆ ผลงานชิ้นนี้เป็นการทดลองเทคนิคด้วยการประกอบสร้างด้วยไม้ไผ่ให้เกิดเป็นรูปทรงจากการสร้างสรรค์ที่มีพื้นที่ภายในและภายนอกเพื่อต้องการแสดงออกถึงความรู้สึกที่แตกต่างกัน โดยผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ติดตั้งผลงานในลักษณะแขวนลอยเพื่อให้ผู้ชมงานเข้าไปยังพื้นที่ภายในได้ด้วย

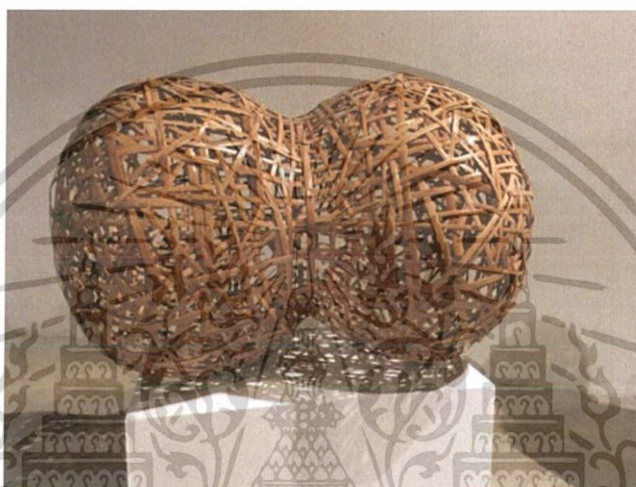

ภาพประกอบที่10 ผลงานชื่อ “พื้นที่ที่หายไป” 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานที่ชื่อ “บ้าน” 2559 ข้าพเจ้าต้องการสื่อถึงสิ่งมีชีวิตที่อยู่บนโลกใบนี้ล้วนต้องการที่อยู่อาศัย ซึ่งบ้านหรือที่พักพิงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ไม่สามารถเลี่ยงได้ ข้าพเจ้ายังคงใช้ไม้ไผ่เป็นวัสดุในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้เลือกรูปทรงจากที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตที่มีการโยกย้ายถิ่นฐานบ่อยอย่างเช่น สัตว์ปีก เป็นต้น จึงนำรูปทรงมาตัดทอนเพิ่มเติมเชื่อมต่อสร้างสรรค์ให้เกิดรูปทรงใหม่ที่เกิดจากการประกอบสร้างในรูปแบบสานไม้ไผ่จนแน่นดูมีปริมาตรเพื่อพูดถึงความกลมเกลียวแทนความเป็นบ้านหรือครอบครัว

ภาพประกอบที่ 11 ผลงานชื่อ “บ้าน” 2559

3.1.2 ผลงานในช่วง พ.ศ.2559-2560

ผลงานที่ชื่อ “Good morning teacher” แรงบันดาลใจเกิดมาจากตอนเด็กๆที่ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษแล้วไม่สามารถทำอะไรได้เลย รู้สึกไม่ชอบเรียน เรียนแล้วน่าเบื่อ เรียนไปก็ไม่เข้าใจ สมอง เน้นการท่องจำทำอะไรที่มันซ้ำๆจำเจ ข้าพเจ้าจึงต้องการสื่อระบบการสอนโดยหยิบยกการกล่าวทักทายก่อนวิชาเรียนภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจึงเลือกหยิบบริบทช่วงเวลาในห้องเรียนมาสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นงานศิลปะในรูปแบบจัดวาง(Installation) งานทุกชิ้นในชุดนี้พื้นผิวจะเป็นหนังสือเรียนภาษาอังกฤษทั้งหมดงานจะมีศาลพระภูมิที่ประกอบขึ้นด้วยฟอร์มของโต๊ะในศาลพระภูมิจะมีเสียงเด็กพูดทักทายเป็นภาษาอังกฤษ ส่วน โต๊ะนักเรียนจะมีหัวเด็กนักเรียนผู้ชายผู้หญิงวางอยู่มีสีหน้าที่โกรธ เบื่อ มีกระดานดำที่มีตัวอักษรปะไว้ว่า “Good morning Teacher I’m fine thank you and you good bye” เพื่อสร้างบรรยากาศให้ผู้ชมจินตนาการถึงการการสอนที่เป็นอยู่และความรู้สึกที่แสนน่าเบื่อในห้องเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 12 ผลงานชื่อ “Good morning teacher” 2559

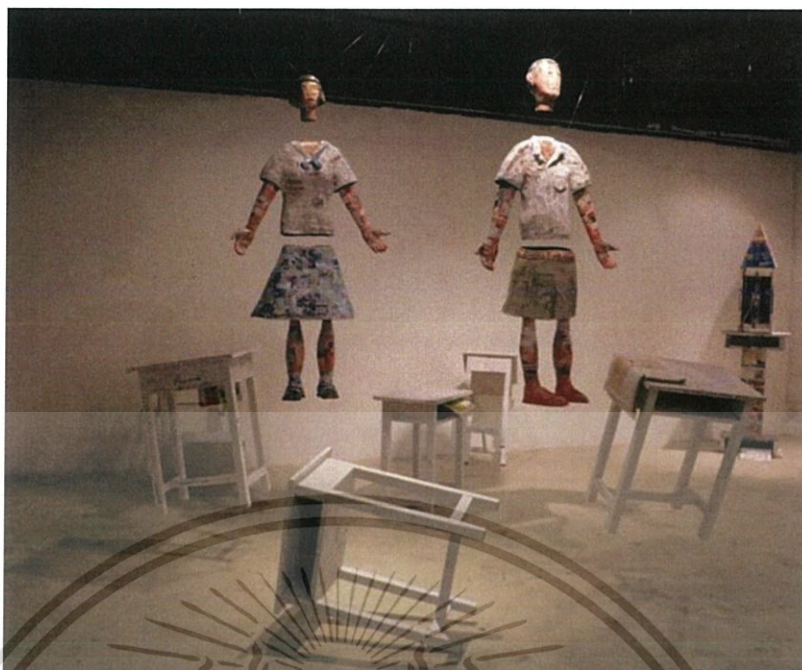
ผลงานที่ชื่อ “Student angry” ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าเลือกใช้โต๊ะนักเรียนเป็นตัวแทนในการแสดงออกโดยพื้นผิวเป็นกระดาษสมุดที่ใช้เรียน ประกอบสร้างด้วยกระดาษให้ได้รูปทรงที่เป็นโต๊ะนักเรียน เมื่อประกอบเสร็จข้าพเจ้านำโต๊ะนักเรียนไปให้เด็กนักเรียนเขียนความรู้สึกที่มีต่อห้องเรียนที่ไม่สามารถพูดได้เหมือนการแสดงความคิดเห็นของตัวเองลงไปบนโต๊ะนักเรียน

ภาพประกอบที่ 13 ผลงานชื่อ “Student angry”

งานชุดนี้นอกจากโต๊ะแล้วยังมีตัวหุ่นกระบอกที่เป็นเด็กนักเรียนหญิง ชาย ในลักษณะที่แยกส่วน มี หัว ตัว แขน ขา โดยพื้นผิวที่ใช้ก็จะเป็นหนังสือเรียนและกระดาษสีเซ็นเซอร์ รูปแบบในการติดตั้งใช้วิธีการแขวนลอย ให้ดูเหมือนหุ่นกระบอก ส่วนโต๊ะจัดวางให้ไม่เป็นระเบียบเพื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาไทยที่ไร้ทิศทางที่แน่นอน เมื่อมองภาพรวมบรรยากาศทั้งหมดจะให้ความรู้สึกที่ดูแล้วหดหู่ น่าเศร้า ล่องลอย ไร้ทิศทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 14 ผลงานชื่อ “Student Angry”

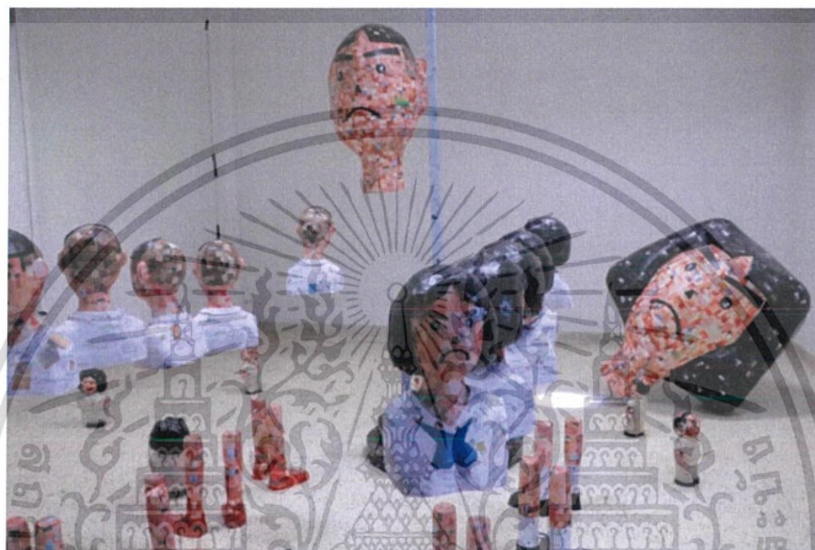

ภาพประกอบที่ 15 ผลงานชื่อ “Student Angry”

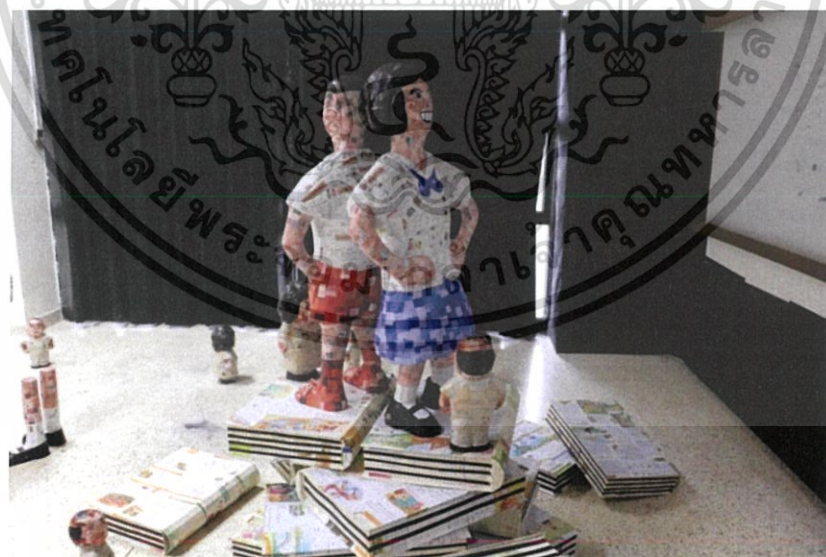
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 แนวความคิดในการสร้างงาน

ผลงานในโครงการศิลปะวิทยานิพนธ์ชื่อว่า “สภาวะต้องลอยไร้ความรู้” มีทั้งหมด 3 ชิ้น ประกอบกันโดยผลงานชุดนี้ได้แรงบันดาลใจมาจากความทรงจำในวัยเด็กที่มีต่อการศึกษามีหลายเรื่องที่สงสัยไม่เข้าใจ เกิดคำถามมากมายในห้องเรียนคับข้องใจกับการเรียนการสอนและทิศทางที่เป็นอยู่ของการศึกษาไทย เน้นไปที่การท่องจำ ครอบงำความคิด ทำให้ไร้ซึ่งจินตนาการ ติดอยู่ในกรอบความคิดชุดเดิมๆ ไม่เป็นตัวของตัวเองถูกกำหนดกฎเกณฑ์หรือกฎระเบียบ

ภาพประกอบที่ 16 ผลงานในโครงการศิลปะวิทยานิพนธ์ชื่อว่า “สภาวะต้องลอยไร้ความรู้”

ภาพประกอบที่ 17 ผลงานในโครงการศิลปะวิทยานิพนธ์ชื่อว่า “สภาวะต้องลอยไร้ความรู้”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงาน

4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด

งานในช่วงปีพ.ศ.2559 ข้าพเจ้าสนใจการเข้ามามีส่วนร่วมในงานศิลปะของเด็กนักเรียนที่จะแสดงออกถึงความรู้สึกที่มีต่อการศึกษาแต่ไม่ได้วางแผนติดตั้งงานตอนที่เสร็จสมบูรณ์ไว้ จึงไม่สามารถมองเห็นภาพรวมตอนที่จะเสนอรูปแบบในการติดตั้งได้ สำหรับงานชิ้นนี้จึงทำได้ไม่เต็มที่

ภาพประกอบที่18 ผลงานชื่อ “Student angry” 2559

การทำงานในเวลาต่อมาข้าพเจ้าจึงคิดรูปแบบการติดตั้งด้วยการสเกชเพื่อที่จะได้วางแผนตอนติดตั้งงานได้อย่างเป็นขั้นตอนเพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

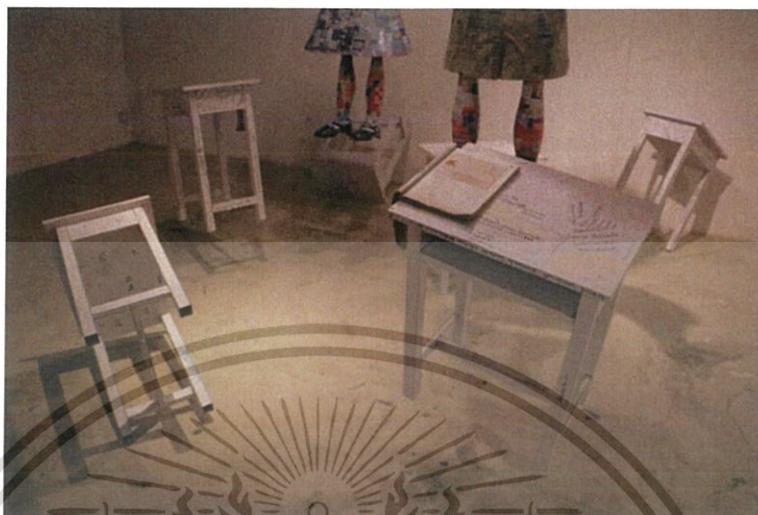
ผลงานในโครงการศิลปะวิทยานิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าจึงนำเสนอผลงานที่เกี่ยวกับการศึกษาไทย โดยใช้บริบท วัสดุตามประสบการณ์ที่เคยพบเจอมาในการศึกษาเพื่อสร้างจินตนาการต่อผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่

4.1.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ

รูปแบบในการนำเสนอตอนแรกข้าพเจ้าไม่ได้คิดอะไรมากกับการจัดวางชิ้นงาน รูปแบบในการจัดวางนั้นเรียบง่าย ดูไม่หวือหวา แต่ด้วยรูปแบบเดิมนั้นมันส่งผลให้งานดูแล้วเฉยๆ งานชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อไปจึงมีรูปแบบในการนำเสนอที่มีลูกเล่นมากขึ้น จัดวางให้ดูมีมิติ เพื่อดึงดูดเพิ่มประสบการณ์ และจินตนาการแก่ผู้ชมงานมากขึ้น

ภาพประกอบที่ 19 ติดตั้งผลงานให้ดูมีมิติเพิ่มขึ้น

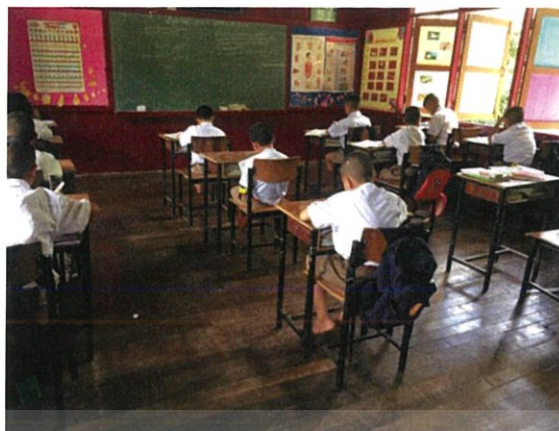
4.2 แนวคิดและการพัฒนาผลงานในโครงการศิลปะวิทยานิพนธ์

ผลงานในโครงการศิลปะวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “สภาวะล่องลอยไร้ความรู้” ที่มีแนวคิดมาจากระบบการศึกษาในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นทฤษฎีที่ไม่ได้สอนให้เข้าใจเน้นไปที่การท่องจำครอบงำความคิด ทำให้ไร้ซึ่งจินตนาการ ติดอยู่ในกรอบความคิดชุดเดิมๆ ไม่เป็นตัวของตัวเองถูกกำหนดกฎเกณฑ์หรือกฎระเบียบไว้อย่างชัดเจนและด้วยสภาพแวดล้อมในประเทศด้วยที่ทำให้เด็กตกอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ที่มีอายุมากกว่าซึ่งมักจะเป็นฝ่ายถูกเสมอ มันเป็นปัญหาของผู้ใหญ่ ไม่ใช่ของเด็กนักเรียนที่บังคับให้เด็กท่องจำหรือทำตามอะไรที่เหมือนกัน ระบบการศึกษาไทยถูกออกแบบมาเพื่อปิดกั้นความเป็นตัวเองของเด็ก ทุกคนถูกฝึกให้คิดเหมือนกัน ทำให้เด็กเติบโตขึ้นมาพร้อมกับบริบทเหล่านี้ติดเป็นนิสัยที่ไม่กล้าแสดงออก คิดไม่เป็น ไม่กล้าลอง กล้าทำ ในสิ่งที่ตัวเองชอบ ข้าพเจ้าจึงเลือกสร้างสรรค์ผลงานที่มีบริบท สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

4.2.1 ส่วนที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของการศึกษาไทย

ในส่วนนี้ข้าพเจ้าได้เลือกใช้แบบฟอร์มชุดนักเรียน ทรงผม เสาชิงชาติ หนังสือเรียน ดินสอ คุณครูเสื้อสีทากีและบริบทของโรงเรียนทุกอย่างล้วนสามารถนำผู้ชมให้นึกถึงกฎระเบียบที่เคร่งครัด การเรียนการสอนที่อัดแน่นเกินจำเป็น เน้นการท่องจำ คิดเองไม่เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

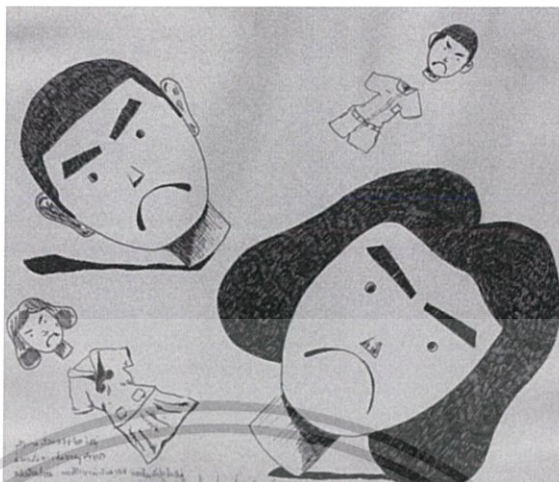
ภาพประกอบที่ 20 บริบทในห้องเรียน

<http://www.libarts.up.ac.th/v2/1model/gary.php?garlry=2558>

ผลงานชิ้นที่ 1 “เด็กหัวโต” 2560 ข้าพเจ้าต้องการพูดถึงการเรียนการสอนที่เยอะแต่ไม่ได้ความรู้อะไรเลย เน้นท่องจำฝึกให้คิดในแบบเดียวกัน ซึ่งทำให้เด็กนักเรียนเหมือนเป็นคนพิการทางสมอง โดยไม่สามารถคิดเองได้ ต้องทำตามที่สอนตลอด ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานจากขนาดหัวเด็กนักเรียนผู้ชาย ผู้หญิงที่ใหญ่เพื่อต้องการสื่อสารกับคนดูกับขนาดหัวที่ใหญ่กว่าปกติ ผลงานชิ้นนี้ ถูกนำเสนอออกมาในรูปแบบศิลปะแบบจัดวางกับพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 กระบวนการขั้นตอนการทำงาน

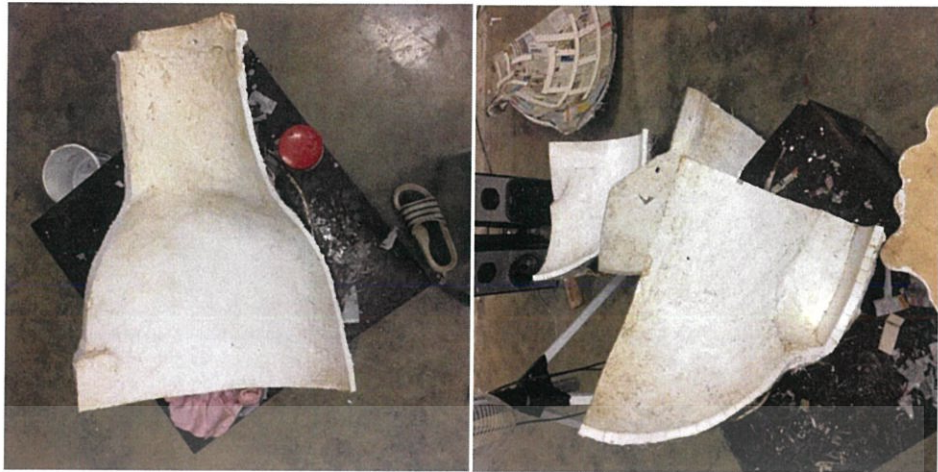

ภาพประกอบที่ 21 แบบร่างของผลงานชื่อ “เด็กหัวโต”

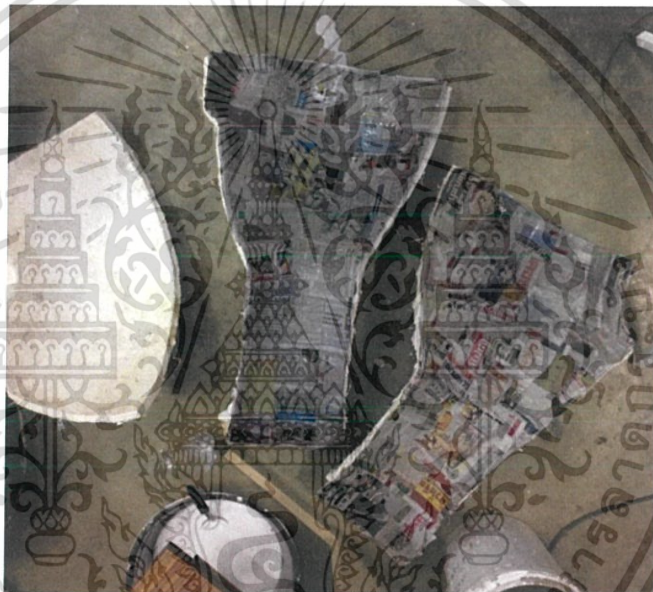

ภาพประกอบที่ 22 ทำแม่พิมพ์ปูน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่23 แกะแม่พิมพ์

ภาพประกอบที่24 หล่อพิมพ์ด้วยวัสดุกระดาษหนังสือพิมพ์กับกาวน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 25 นำพิมพ์ปูนที่หล่อเรียบร้อยแล้วไปตากแดด

ภาพประกอบที่ 26 แกะกระดาษที่หล่อออกจากแม่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่27 ประกอบชิ้นงาน

ภาพประกอบที่28 ประกอบชิ้นงานให้เรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 29 ประกอบชิ้นงานให้เรียบร้อย

ภาพประกอบที่ 30 ประมวลร่างงานด้วยกระดาษสีฟิวเจอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่31 แป๊ะผิวคังงานด้วยกระดาษสีทิกเซล

ภาพประกอบที่32 ไร่รายละเอียดหน้าตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 33 ผลงานชื่อ “เด็กหัวโต”

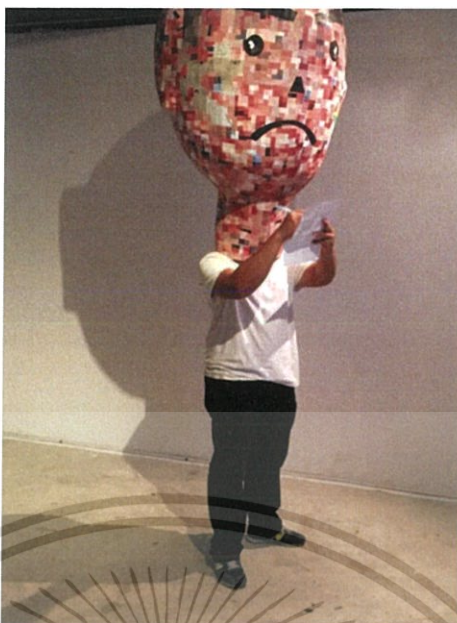
โดยชั้นแรกที่เป็นหัวผู้หญิงติดตั้งให้วางลงกับพื้นเพื่อแสดงออกถึงหัวอันหนักอึ้งกับการเรียน โดยชั้นนี้จะมีวิดีโอประกอบฉายออกมาทางช่องคอกลงพื้น ตัววิดีโอจะเป็นเด็กนักเรียนมีกริยาต่างๆที่บ่งบอกถึงสีหน้าที่เบื่อหน่ายเพื่อสร้างจินตนาการแก่ผู้ชมงานของข้าพเจ้า

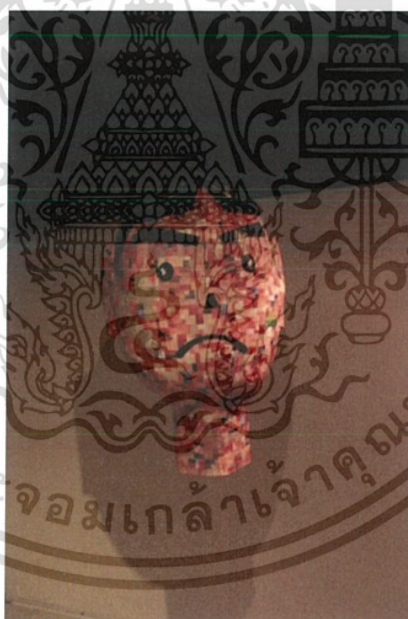
ภาพประกอบที่34 วิดีโอประกอบผลงานชื่อ “เด็กหัวโต”

ชั้นที่สองจะเป็นหัวเด็กนักเรียนผู้ชายนำเสนอด้วยการแขวนลอยเพื่อให้ผู้ชมสามารถเอาหัวสวมเข้าไปในช่องคอได้โดยในหัวเด็กนักเรียนผู้ชายมีเสียงเด็กนักเรียนบ่นถึงการศึกษาไทยเพื่อสร้างสรรค์ประสบการณ์แก่ผู้ชมที่ได้มาดูงานของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่35 ผู้ชมเข้ามามีส่วนร่วมกับงาน

ภาพประกอบที่36 ผลงานชื่อ “เด็กหัวโต”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่37 ภาพรวมรูปแบบการติดตั้ง

ผลงานชิ้นที่2 ชื่อว่า “อนุสาวรีย์เด็ก” ข้าพเจ้าคิดว่าในการศึกษาไทยมีความไม่เท่าเทียม เหลื่อมล้ำทางความคิดด้วยกันทั้งนั้น ข้าพเจ้าจึงหยิบยกประสบการณ์ในวัยเด็กซึ่งผู้ใหญ่มักจะเป็น ฝ่ายครอบงำความคิดเด็ก ชื่นำ คิดว่าตัวเองนั้นถูกเสมอ ข้าพเจ้าได้นำเรื่องราวเหล่านี้มาสร้างสรรค์ เป็นผลงานศิลปะในรูปแบบที่ผิดเพี้ยนจากความจริง คุณครูมีส่วนเป็นส่วนหนึ่งของเล่นตัวเล็ก ส่วนเด็กกลายเป็นผู้ใหญ่เพื่อสื่อเสียนให้เกิดความรู้สึกที่ขัดแย้งกับความจริง คำนิยามในงานชิ้นนี้มี อยู่ว่า “ถ้าหากวันใดวันหนึ่งเด็กเป็นฝ่ายที่ชี้ว่าผู้ใหญ่มันจะเกิดอะไรขึ้นได้บ้าง”

กระบวนการขั้นตอนในการทำงาน

ภาพประกอบที่38 ภาพร่าง ผลงานชื่อ “อนุสาวรีย์เด็ก”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่39 หล่อพิมพ์ด้วยกระดาษผสมกาว

ภาพประกอบที่40 รอพิมพ์แห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

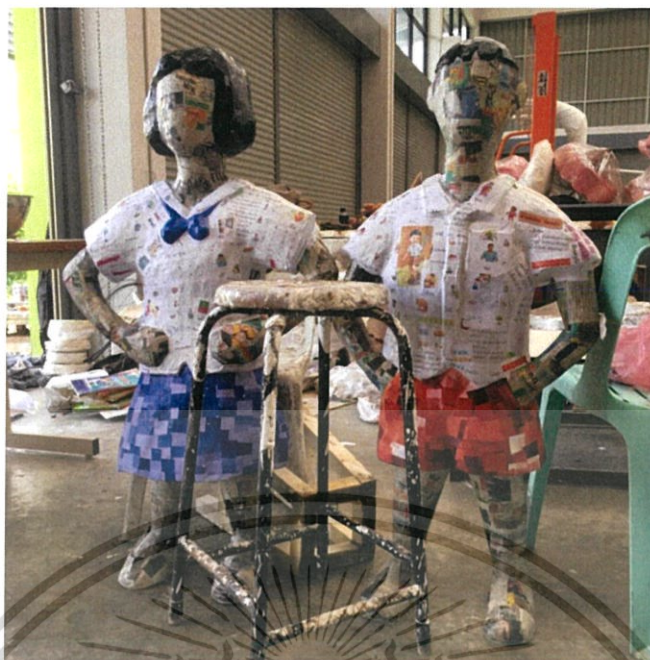

ภาพประกอบที่41 ประกอบพิมพ์

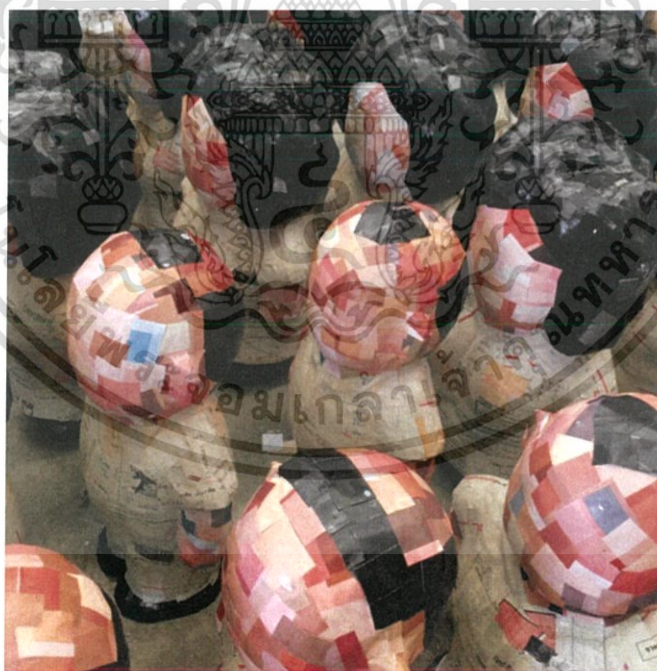

ภาพประกอบที่42 ประกอบพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่43 เปะผิวด้วยกระดาษหนังสือเรียนและกระดาษสีพิกเซล

ภาพประกอบที่44 เปะผิวกระดาษหนังสือเรียนและกระดาษสีพิกเซล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

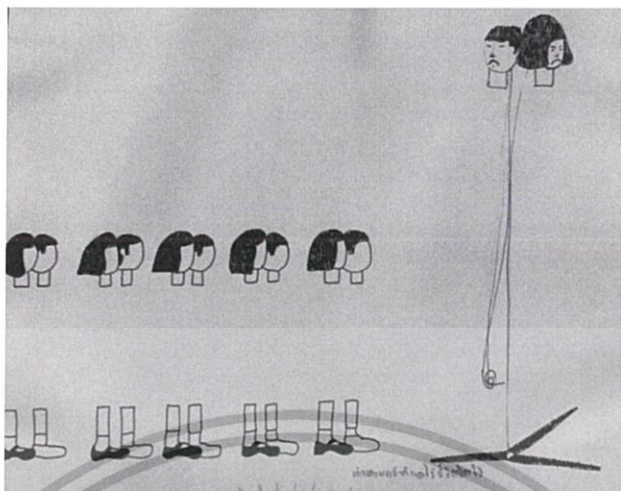

ภาพประกอบที่45 เก็บรายละเอียดตัวในงาน

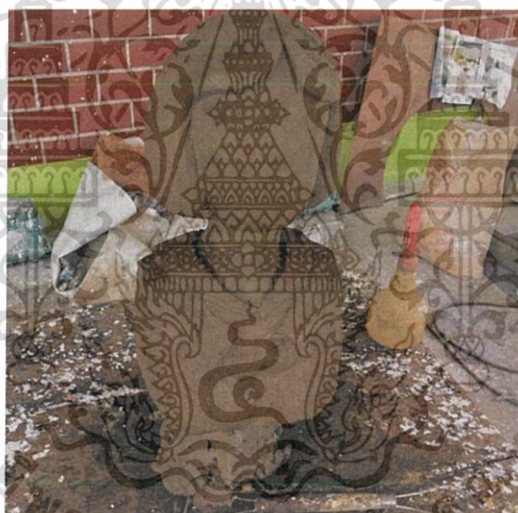
ผลงานชิ้นที่3 ชื่อ “ประเทศท่องจำ” ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าพูดถึงระบบการเรียนแบบท่องจำสอนให้ทุกคนเหมือนกันซึ่งอาจจะเปรียบเทียบกับได้กับระบบทหาร ข้าพเจ้าจึงหยิบบริบทช่วงเวลาที่เราเคารพธงชาติ มาสร้างสรรค์เป็นผลงานในเชิงวิพากษ์ล้อเลียนการศึกษาผลงานชิ้นนี้ประกอบไปด้วยเด็กนักเรียนผู้ชาย ผู้หญิง ยืนเข้าแถวเคารพธงชาติ มีแค่ช่วงศรีษะกับขาให้ความรู้สึกถึงคนที่ไร้ชีวิตและเสาชงชาติที่มีลักษณะผิดเพี้ยน ไม่ปกติต้องการนำเสนอให้คนดูเปรียบเทียบกับความไม่แน่นอนในระบบการศึกษาไทยและธงชาติที่ห้อยกลับหัวประกอบสร้างด้วยดินสอที่สื่อความหมายถึงการศึกษากายในประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการขั้นตอนในการทำงาน

ภาพประกอบที่46 ภาพร่างผลงานชื่อ “ประเทศทองจำ”

ภาพประกอบที่47 ชิ้นรูปด้วยดินเหนียว ทำพิมพ์ปูนแกะพิมพ์เตรียมหล่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่48 หล่อพิมพ์ด้วยกระดาษร่อนแห้งเพื่อประกอบพิมพ์

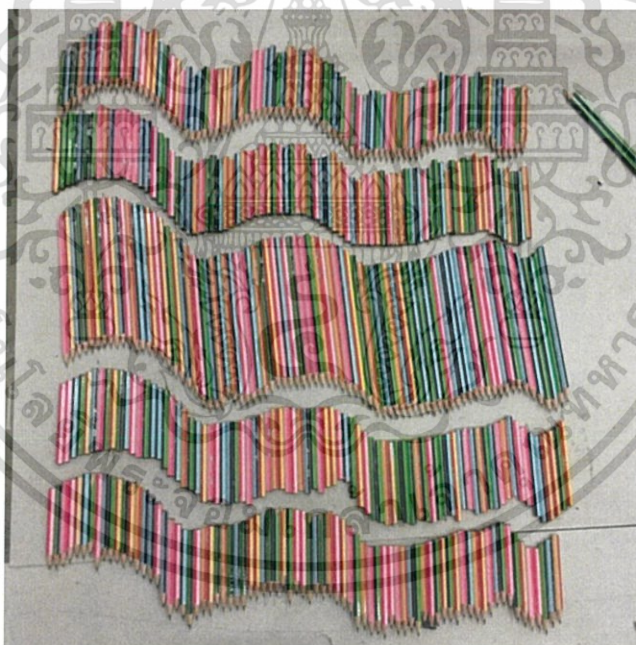

ภาพประกอบที่49 แปะผิวด้วยกระดาษสีพิกเซล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

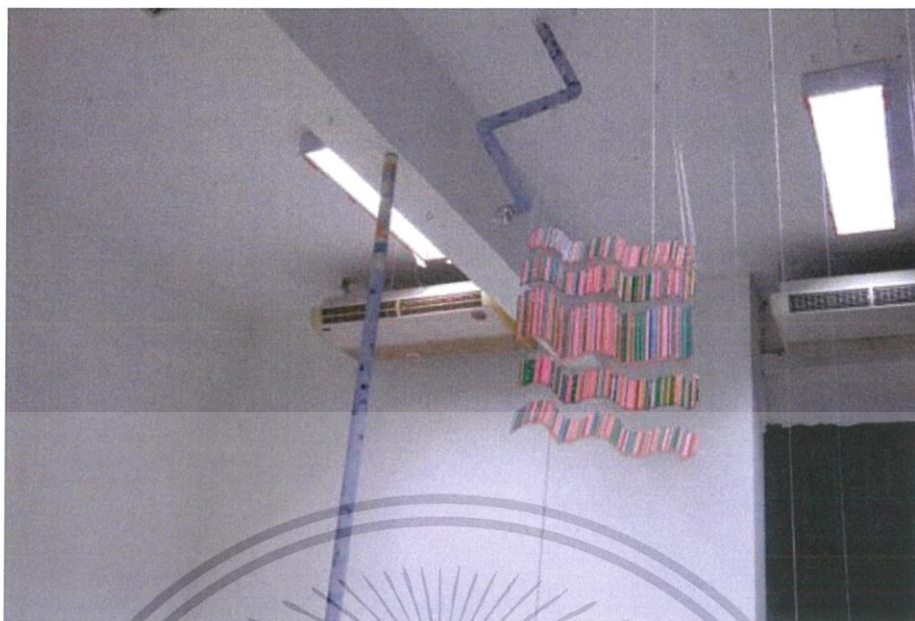

ภาพประกอบที่50 แปะผิวเสื่อด้วยกระดาษหนังสือเรียนใส่รายละเอียดหน้าตา

ภาพประกอบที่51 นำดินสอมาประกอบให้เป็นรูปทรงของธงชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

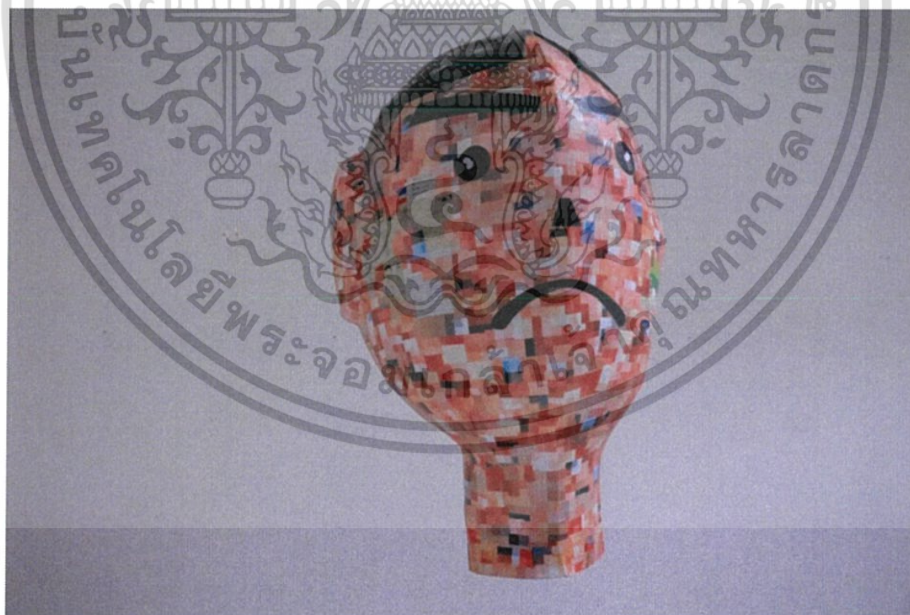
ภาพประกอบที่52 แปะกระดาษสีพิกเซลตรงเสาธงและฐานและประกอบทั้งสองอย่างเข้าด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพงานบรรยากาศงาน

ภาพประกอบที่53 ภาพบรรยากาศตอนเสร็จสมบูรณ์

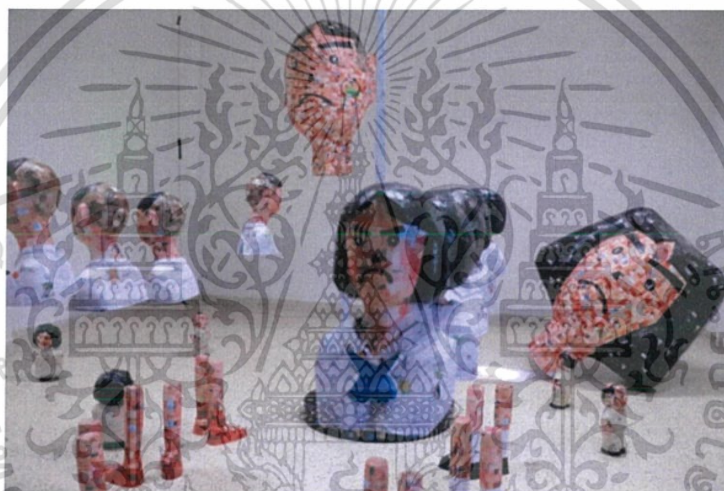

ภาพประกอบที่54 ภาพบรรยากาศตอนเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่55 ภาพบรรยากาศตอนเสร็จสมบูรณ์

ภาพประกอบที่56 ภาพบรรยากาศตอนเสร็จสมบูรณ์

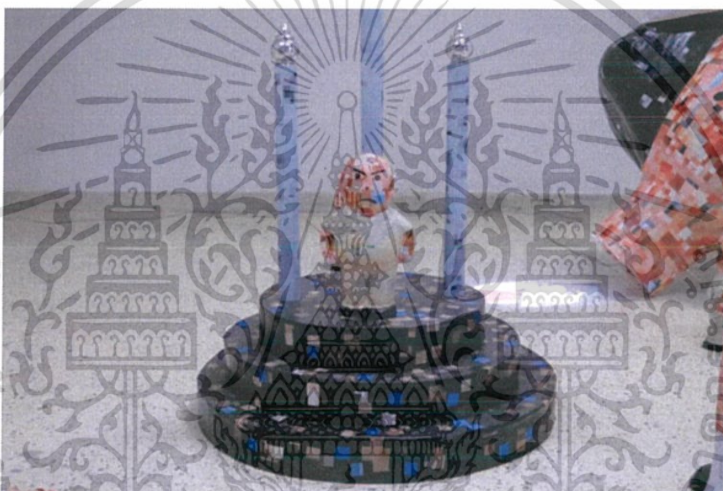

ภาพประกอบที่57 ภาพบรรยากาศตอนเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่58 ภาพบรรยากาศตอนเสร็จสมบูรณ์

ภาพประกอบที่59 ภาพบรรยากาศตอนเสร็จสมบูรณ์

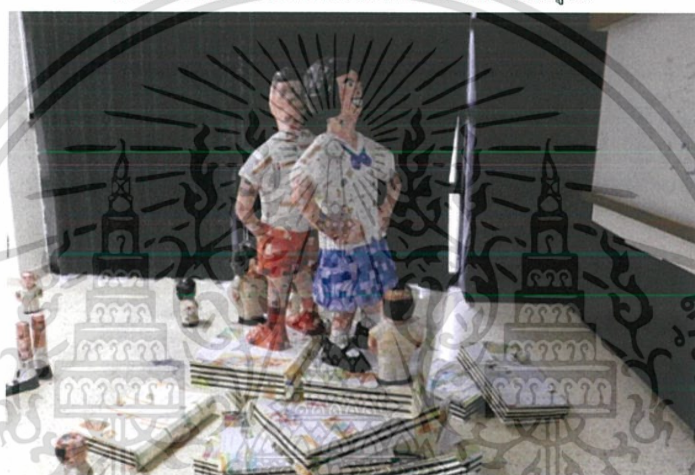

ภาพประกอบที่60 ภาพบรรยากาศตอนเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่61 ภาพบรรยากาศตอนเสร็จสมบูรณ์

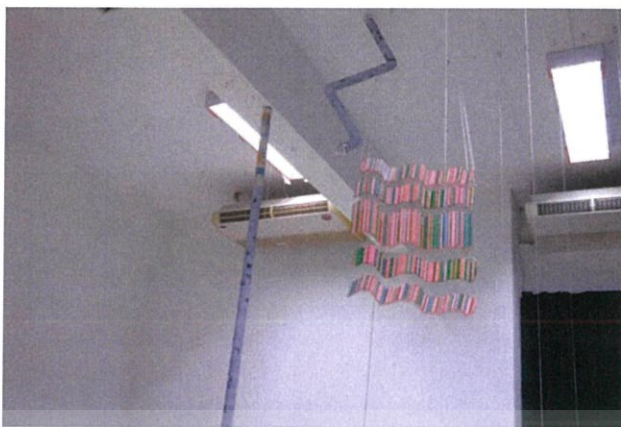

ภาพประกอบที่62 ภาพบรรยากาศตอนเสร็จสมบูรณ์

ภาพประกอบที่63 ภาพบรรยากาศตอนเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่64 ภาพบรรยากาศตอนเสร็จสมบูรณ์

ภาพประกอบที่65 ภาพบรรยากาศตอนเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์

โครงการศิลปะวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ข้าพเจ้าได้ทุ่มเทถ่ายทอดประสบการณ์ต่างที่มีอยู่รอบตัว เพื่อนำเสนอเรื่องการศึกษาในประเทศไทย ข้าพเจ้าจึงนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานซึ่งตลอดระยะเวลาในการทำโครงการได้ทำให้ข้าพเจ้ามีคำถามเกิดปัญหาต้องคิด และแก้ปัญหาอยู่ตลอดจึงทำให้ข้าพเจ้าครุ่นคิดอยู่กับงานอยู่ตลอดเวลา วางแผนพยายามที่จะสร้างสรรค์บวกกับจินตนาการให้ชิ้นงานออกมาให้ดีที่สุด

จากการทำงานศิลปะชุดนี้ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ขั้นตอนการทำงาน วิธีคิด รูปแบบการนำเสนอที่แตกต่างกันออกไป สำหรับข้าพเจ้าศิลปะนั้นไม่มีผิดหรือถูกแต่ศิลปะคือสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างอารมณ์ความรู้สึก ความรู้ ทัศนคติประสบการณ์และจินตนาการให้แก่ผู้ชมในแง่ไหนก็ได้ ไม่มากก็น้อยแค่นี้ก็เพียงพอแล้วสำหรับตัวข้าพเจ้า

สุดท้ายแล้วข้าพเจ้าหวังว่าโครงการศิลปะวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จะสร้างประโยชน์ต่อผู้ชมงาน และสังคมไม่มากก็น้อย ข้าพเจ้าจะเก็บประสบการณ์ครั้งนี้ไว้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะต่อไปหากในอนาคตข้าพเจ้าได้มีโอกาสทำงานศิลปะข้าพเจ้าจะพยายามสร้างสรรค์ผลงานที่มีความหลากหลายและคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

โจน จันได 1 ธันวาคม 2014 เสวนา“นักเรียนนอกกะลา การศึกษาเขย่าโลก

<http://thaipublica.org/2014/12/home-school/>(2 มกราคม พ.ศ.2560)

ภาพประกอบรูปทรงผมนักเรียนไทย

<https://pantip.com/topic/31243627>(15 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560)

ภาพประกอบที่ 2 เด็กเคาพรชชาติ

<http://www.obec.go.th/news/17665>(7 เมษายน พ.ศ.2560)

ภาพประกอบที่ผลงานศิลปะแบบจัดวาง (Installation Art) ของ Ai Wei Wei ชื่อ “Remembering” 2009

<https://ligernart.wordpress.com/2010/12/07/ai-wei-wei-sunflower-seeds/>(15 เมษายน พ.ศ.2560)

ภาพประกอบที่7 ผลงานของ สุธี คุณาวิชยานนท์ ชุด “ห้องเรียนประวัติศาสตร์” 2000

http://www.rama9art.org/sutec/09_history_whiteman_burden.html(15 เมษายน พ.ศ.2560)

ภาพประกอบที่8 ผลงานชุด “Pink man” ของ มานิต ศรีวานิชภูมิ

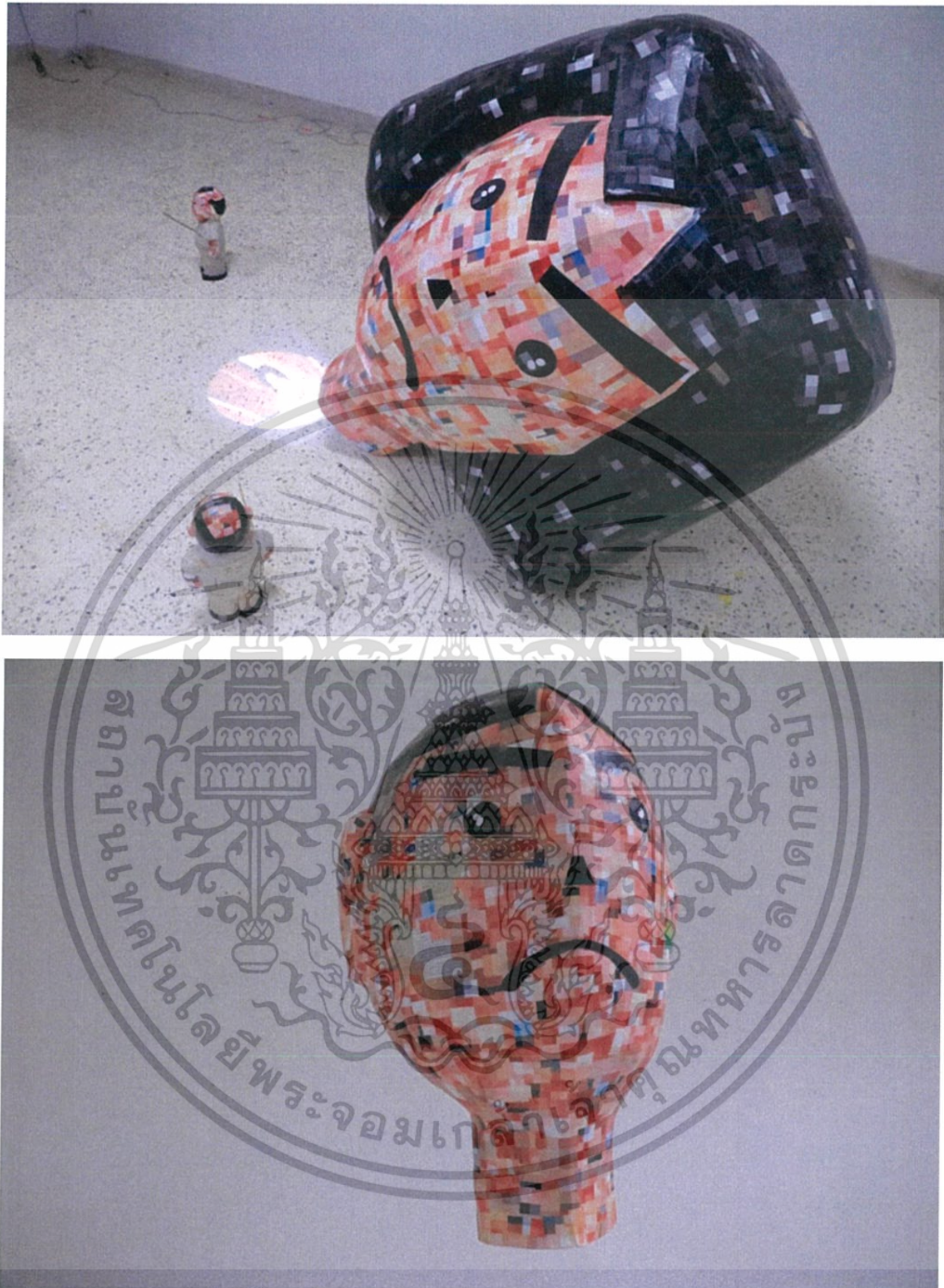
<http://tunyaarticle.blogspot.com/2011/09/art-pink-matter.html>(16 เมษายน พ.ศ.2560)

ภาพประกอบที่9 ผลงานของ Gehard Demetz ชื่อ “I hear the spirits while I whisper”

<https://www.pinterest.com/pin/504543964479496304>(16 เมษายน พ.ศ.2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

ผลงาน ศิลปินพันธ์ “สภาวะล่องลอยไร้ความรู้”

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงาน ศิลปินพินท์ “สภาวะถ่องลอยไร้ความรู้”

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

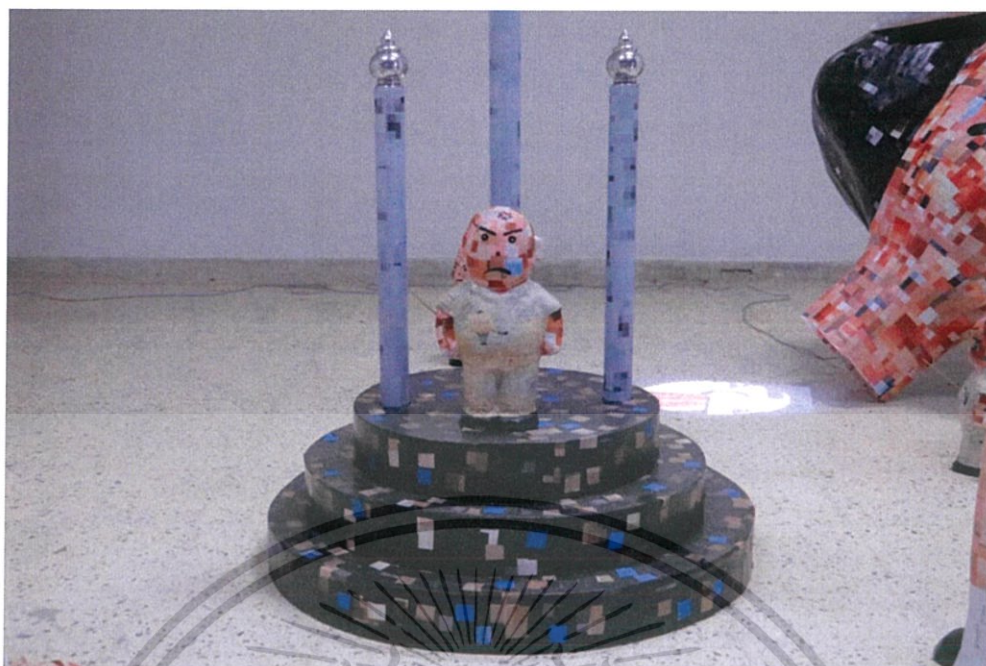

ผลงาน ศิลปินพันธ์ “สภาวะล่องลอยไร้ความรู้”

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

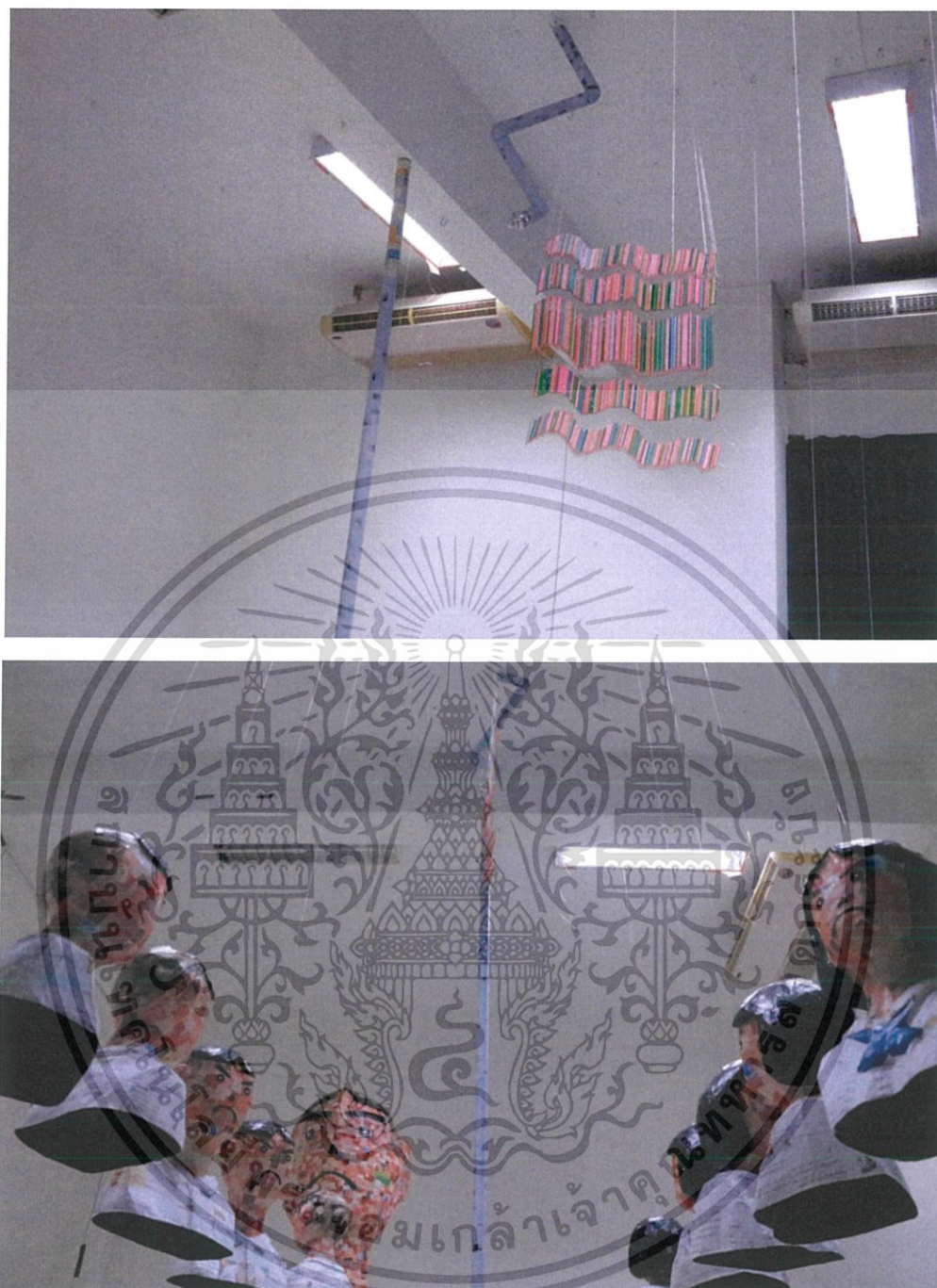

ผลงาน ศิลปินพันธ์ “สภาวะล่องลอยไร้ความรู้”

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงาน ศิลปินิพนธ์ “สภาวะต้องลอยไร้ความรู้”

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายภาคภูมิ ณ์ชปภัตสร
วัน เดือน ปีเกิด	2 กันยายน 2537
ที่อยู่	131/53 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง ถนนประชาสามัคคี จังหวัดภูเก็ต โทร.098-0177022
ประวัติการศึกษา	2553-2555 อาชีวศึกษาภูเก็ต 2556-2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังคณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาประติมากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้